

anketa

V prvním čísle tohoto ročníku jsme vás na anketních lístcích požádali o hodnocení časopisu a naší práce. Odpovědělo 40 čtenářů, kterým děkujeme za jejich zájem a vodítko pro další práci. Výsledky hodnocení jsou v prvním sloupci (stupnice byla jako ve škole: 1 = nejlepší, 5 nejhorší) a v druhém sloupci je počet těch, kteří uvedenou rubriku nečtou.

Rubrika	průměrná známka	nečtou
Domácí pobožnost – Otče náš	1,37	3
Bohoslužby krok za krokem	1,38	3
Žili mezi námi	1,43	2
Koutek pro mládež	1,50	5
Knihy	1,53	3
Společenská kronika	1,57	2
Přečetli jsme	1,63	0
Ze sborů	1,66	2
Bude	1,66	0
Slovo úvodní	1,68	0
Rozhovor	1,68	1
Zprávy ze staršovstva	1,68	1
Bylo	1,73	3
Fotopříloha	1,86	3

Z připomínek čtenářů:

- Teprve od letošního roku budu pravidelnou čtenářkou tohoto časopisu, ale i z těch několika čísel mohu říct, že je to časopis velice přínosný a obohacující. Velice si vážím, cením rubriku „Čteme bibli“ v 1. čísle 2005 a „Modlitby“.
- Časopis je pro mě přínosem především v tom, že získávám přehled o tom, co se v našem sboru děje. Nacházím v něm také mnoho podnětů k zamyšlení.
- Časopis Setkávání má dle mého názoru velmi dobrou úroveň po všech stránkách: grafika, obrázky, všechny druhy článků. Těším se vždy na každé nové číslo časopisu. Se zájmem pročítám od první stránky do poslední.
- Setkávání se mi líbí, když je zase nové, tak ho hned přečtu celé, často se vracím a je mi dobře.
- Pozorněji sledujte data narození ve společenské rubrice. Tam bývají chyby.
- Zájem je i o články z historie naší evangelické církve a filosofické úvahy, polemiky či diskuse o současných myslitelích. Zaměřit se na stěžejní místa osobní statečnosti a víry v době druhé svět. války a komun. totality

modlitba

Bože a Otče nás všech,
věrný ve všech svých slibech,
k Tobě samému se skláníme s prosbou o pomoc
v jakékoliv životní nouzi a zvláště ve chvílích útoků toho Zlého,
který nás chce odloučit od Tvé věčně milující lásky,
zjevené nám v kříži Tvého Syna a našeho Pána Ježíše Krista,
který přemohl a přemáhá každé zlo i peklo
a též toho posledního nepřítele,
samu smrt, ve svém slavném vzkříšení.
Buď Tobě samému sláva a čest na věky.
Amen

Zdeněk Navrátil, farář v.v.

Na návštěvě ve sboru naší církve v Horních Počernicích

Sboru patří malá vilka v postranní ulici dnes již městské části Prahy - Horních Počernic. Do sborového sálu, kde se konají bohoslužby, se jde zahrádkou a pak po několika schodech dolů. Malé předsálí s šatnou a sál do tvaru L, staré mohutné harmonium, stůl Páně a asi 60 židlí. Sbor má podle Evangelického kalendáře 143 členů, na bohoslužbách nás sedělo něco přes dvacet, většinou mladých lidí a několik dětí. Na židlích byly vedle zpěvníků připraveny také Bible, sbor totiž při bohoslužbách čte vybraný text nahlas spolu s kazatelem. Tím je mladý Mikuláš Vymětal. V onu neděli kázal na text z 3. kapitoly Kazatele. Z ohlášek jsem se dozvěděla, že mají v pondělí biblickou hodinu, schází se i děti a mládež. V zimě jezdí sbor kolektivně do Jánských lázní. Vydávají časopis s názvem Sborový dopis, který vychází čtyřikrát do roka v nákladu 100 kusů. Sborový dopis se roznáší hlavně členům sboru, kteří z nějakého důvodu do shromáždění nechodí.

Po bohoslužbách se povídalo při kávě v horním patře domku, kam srdečně pozvali i nás - hosty. Zde jsem se dozvěděla, že v Horních Počernicích je také silný a početný sbor Církve bratrské a seznámila se s milými a přátelskými lidmi.

Lída Marková

přečetli jsme

Co smějí židé jíst? Jaké jídlo je košer (kašrut)?

V tradičním židovství nemůžeme doslova rozlišovat mezi náboženským a sekulárním, protože vlastně nic v životě není doopravdy sekulární. Jak se oblékáme nebo co jíme, patří zrovna tak k náboženství jako modlitba k bohoslužbě. Dodržování jídelních předpisů v židovské domácnosti ozřejmuje, jak náboženství proniká do každodenního života. Nařízení o jídle jsou odvozena z Božích příkazů, které nalezneme v bibli a talmudu. Všechna jídla musí být košer: což znamená čistá, resp. schopná. U zvířat se rozlišují tři druhy; a to zvířata suchozemská, vodní a ptactvo. Všechna musí mít určité znaky, aby mohla být zařazena mezi „čistá“.

Pro suchozemská košer zvířata uvádí bible tyto znaky: „Všechna zvířata, která mají rozpolcená kopyta a jsou přežvýkavci, můžete jíst“ (3. Mojžíšova 11,3). Jestliže některý z těchto znaků chybí, je požívání jejich masa zakázáno. Jako příklad jmenuje bible velblouda, králíka a zajíce, kteří sice jsou přežvýkavci, ale nemají rozdělená kopyta. Vepř má sice rozpolcená kopyta, ale není přežvýkavec a je výslovně zakázáno jíst jeho maso. Dokonce i židé, kteří se tak přísně nedrží biblických příkazů, se vzdávají požívání vepřového masa na znamení své židovské identity.

O vodních zvířatech platí: „Všechna zvířata, mající ploutve a šupiny, která žijí v mořích a řekách, smíte jíst“ (3. Mojžíšova 11, 9-12). Podle tohoto nařízení jsou tedy například úhoři, ústřice, humři, mušle a hlemýždi zakázáni.

Většina ptáků je košer a mohou být požíváni. Za nečisté jsou považováni například dravci, mrchožrouti apod. a jsou vyjmenováni na dvou místech bible (3. Mojžíšova 11,13-19 a 5. Mojžíšova 14,12-18). I všechen hmyz je zakázán s výjimkou čtyř druhů kobylek (mají na jednom páru nohou stehýnka), které někteří orientální židé považují za čisté (3. Mojžíšova 11,22-23).

Nemocná, dravci potrhána zvířata a zdechliny jsou obecně nečistá a nesmí se požívat.

Protože bible přísně zakazuje jakékoliv požívání krve (3. Mojžíšova 17,12-13), vyvinul se speciální rituální způsob porážení zvířat šchita, při kterém speciálně vyučený a rabínem potvrzený řezník prořízne velmi ostrým nožem jedním tahem zvířeti krční tepny, hrtan a hltan, takže krev může velmi rychle vytéci a zvíře umírá během několika sekund a nejméně trpí. Za poslední odstranění krve je již odpovědná hospodyně, která vloží maso do chladné osolené vody, nechá je asi půl hodiny máčet a pak je vymačká a dá odkapat na nakloněnou desku, aby tak veškerá krev mohla odtéci.

V bibli stojí na třech místech: „Nebudeš vařit kůzle v mléce matky jeho! (2. Mojžíšova 23,19 a 34,26; 5. Mojžíšova 14,21). Trojnásobný zákaz vysvětlují rabíni jako jeho zostření, což vedlo k úplnému oddělení masných a mléčných pokrmů. Jestliže například je k jídlu masitý pokrm, je nutno počkat asi šest hodin, než můžeme jíst pokrm mléčný. Obráceně je doba kratší, protože

mléčné pokrmy jsou rychleji stráveny. I nádobí „masové“ a „mléčné“ musí být přísně odděleno, s výjimkou skla, které platí za „neutrální“. I přístroje musí být takto rozděleny. Mezitím i moderní medicína ukázala, že tyto biblické jídelní příkazy jsou zdravé a doporučení hodné.

Na ryby pohlíží košer příkazy jako na neutrální; mohou být požívány jak s masem, tak s mléčnými výrobky. Také ovoce, zelenina, vejce a rostlinné tuky jsou neutrální a mohou být snědeny jak s masem, tak s mlékem.

Víno, které je vyráběno ze zkvašených hroznů, musí být košer, tzn. musí být vyrobeno pod rabínským dohledem. Ostatní alkoholické nápoje, které nepocházejí z vína, nepodléhají žádným předpisům.

Ludwig Scheider, Israel Heute 315, prosinec 2004

Přeložil a upravil Blahoslav Šimek

Ve skutečnosti pouze existujeme. Nic víc.

Vy jste věřící člověk?

Jsem naprostý ateista a skeptik. Já nevěřím ve vyšší smysl života. Život podle mne nemá smysl. Je to jenom lidská hra, že má pud sebezáchovy, kterého se držíme.

Co dává člověku právo myslet si, že je pán tvorstva?.

No on dočasně pán tvorstva je. Tedy až do chvíle nějaké přírodní katastrofy. Já jsem pesimista a jsem přesvědčen, že svět směřuje do záhuby. Určitě to skončí špatně, protože rovnováhu nelze najít. A ty všechny aktivity, jako je třeba zoo, nemají šanci něco změnit. Lidi čím dál víc ukrajují z přírody a je to čím dál rychlejší. Za nějakých tři sta let bude konec.

Je podle vás lidský život cennější než život zvířete?

To stoprocentně ne. Z filozofického hlediska máme úplně stejnou hodnotu jako zvíře, strom nebo kámen. Jen zdánlivě jsme na tom jinak, protože máme schopnost sebereflexe a tíhneme k tomu ve všem hledat smysl, řád, význam. Podle mě ale ve skutečnosti pouze existujeme. Nic víc.

Z rozhovoru s ředitelem pražské ZOO Petrem Fejkem (příloha LN 31.12.2004)

Vybral Adam Hladký

Anděl odpuštění

Není lidského soužití bez odpuštění. Protože ať chceme nebo nechceme, vždycky se budeme zraňovat. Budeme-li si vzájemná zranění stále účtovat, dostaneme se do bludného kruhu. Jestliže je bez přemýšlení přeskočíme, budou v nás plodit hořkost, a ta z nás při nějaké příležitosti vyvře v podobě výtek, kritiky a nevráživosti. Jednou to tomu druhému oplatíme a jedna vina zplodí další. Anděl odpuštění bludný kruh odplaty přetne. Pročistí atmosféru, a tak umožní i nám, zraňovaným i zraňujícím, lepší lidské soužití.

Anselm Grün, Poselství shůry, 50 andělských inspirací pro všední den, str.49

vybral Ctirad Novák

o čem zpíváme

(Na okraj písně č. 314)

Stojíme uprostřed postní doby. Do těchto čtyřiceti dnů před Velikonocí spadala v církvi od 4. století příprava katechumenů ke křtu. A také vstupovali do vážného pokání veřejně provinilí hříšníci, kteří potom na Velký pátek byli znovu přijímáni ke stolu Páně. Teprve pozdější vývoj poznamenal dobu půstu poněkud jednostranným soustředěním na Ježíšovo utrpení, jeho golgotskou cestu a prolitou krev. To pak dalo vznik tradici citového, někdy až soucitného rozjímání o Ježíšově smrti, jakoby bez souvislosti s vítězstvím ve vzkříšení.

Stojí však za povšimnutí, že zúžený obsah předvelikonočního období (a takto zindividualizovaná zbožnost) vůbec neodpovídá poselství starocírkevních evangelijních perikop určených pro postní shromáždění. Viz například čtení o Ježíšově vítězném střetu s Pokušitelem hned na začátku veřejného působení (Mt 4,1nn), příběhy o tom, jak zprostil trpící dívku démonické posedlosti (Mt 15,21nn) nebo z moci zlého ducha vychvátil člověka němého (L 11,14nn), krátce: svědectví, jak „silného ozbrojence, satana“ zdolává Přemožitel nesrovnatelně silnější.

Sbory staré Jednoty prožívaly postní období právě s výhledem k vítězství Vzkříšeného a zároveň přijímaly účast na jeho boji s mocnostmi zla a hříchu. Lze uvést řadu bratrských písní, které to jednoznačně dokládají. Jednu z nich, „Pán Kristus, Syn Boží věčný, přišel mezi lid nevděčný“, máme v našem zpěvníku pod číslem 314. Bratři ji zpívali v souvislosti s příběhem čtyřiceti dní zkoušky Syna Božího na poušti. B. Adam Šturm Hranický, jeden z duchovních básníků Jednoty, zde výrazně vyjádřil zvěst o mohutném průlomu Božího království v Kristu do panství ďáblova. Pád prvního Adama je napraven synovskou poslušností Adama nového, který „vymítá ďábla přezlého i skutky jeho“ a obdařuje svůj chatrný lid Duchem svatým a vírou.

Píseň vyšla poprvé r. 1541 v nejstarším notovaném kancionálu Českých bratří Písně chval Božských a svou umírněnou melodikou vycházela částečně z gregoriánského zpěvu. Zpěvníková redakce ČCE však v sedmdesátých letech požádala Petra Ebena, aby se pokusil o nový nápěv, který by odrážel i současnou zkušenost církve pod tlaky, svody a apokalyptickými hrůzami XX. století. Věřící skladatel do dynamiky Šturmovu textu hluboce pronikl a výsledkem je neběžný zpěv. Žádná unylost ani rozcítlivělá niternost, nýbrž scenerie vzrušujícího utkání mezi ďáblem (dvakrát ho připomene nelibozvučný interval zvětšené kvarty, od středověku přezdívaný „diabolus in musica“) a Kristem, jenž svou smrtí smrt na věky porazil a „činí z nás své království“ (závěrečný durový akord – jas nezvratného triumfu Páně).

Syn Boží se zjevil proto, aby zmařil činy ďáblovy (1J 3,8). Smělý vyznavačský hymnus je povzbuzením všem v postní době kajícím, toužícím po odpuštění vin a novém životě v moci Vzkříšeného.

Ctirad Novák

čteme bibli

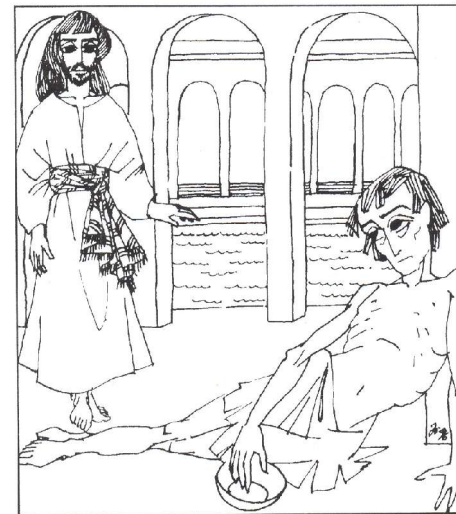
Uzdravení u rybníka Bethesda

Potom byly židovské svátky a Ježíš se vydal do Jeruzaléma. V Jeruzalémě je u Ovcí brány rybník, hebrejsky zvaný Bethesda, a u něho pět sloupořadí. V nich lehávalo množství nemocných, slepých, chromých a ochrnutých. (Neboť anděl Páně čas od času sestupoval do rybníka a vířil vodu, kdo první po tom zviření vstoupil do vody, býval uzdraven, ať trpěl kteroukoli nemocí.) Byl tam i jeden člověk, nemocný již třicet osm let. Když Ježíš spatřil, jak tam leží, a poznal, že je už dlouho nemocen, řekl mu: "Chceš být zdravý?" Nemocný mu odpověděl: "Pane, nemám nikoho, kdo by mě donesl do rybníka, jakmile se voda rozvíří. Než se tam sám dostanu, jiný mě předejde." Ježíš mu řekl: "Vstaň, vezmi své lože a chod!" A hned byl ten člověk uzdraven; vzal své lože a chodil. Toho dne však byla sobota. Židé řekli tomu uzdravenému: "Je sobota, a proto nesmíš nosit lože." Odpověděl jim: "Ten, který mě uzdravil, mi řekl: Vezmi své lože a chod!" Zeptali se ho: "Kdo je ten člověk, který ti řekl: Vezmi je a chod?" Ale uzdravený nevěděl, kdo to je, neboť Ježíš se mu ztratil v zástupu, který tam byl. Později vyhledal Ježíš toho člověka v chrámě a řekl mu: "Hle, jsi zdravý. Už nehřeš, aby tě nepotkalo něco horšího!" Ten člověk šel a oznámil Židům, že je to Ježíš, kdo ho uzdravil. A proto Židé začali Ježíše pronásledovat, že takové věci dělal v sobotu. On však jim odpověděl: "Můj Otec pracuje bez přestání, proto i já pracuji." To bylo příčinou, že Židé ještě více usilovali Ježíše zabit, protože nejen znesvěcoval sobotu, ale dokonce nazýval Boha vlastním Otcem, a tak se mu stavěl na roveň.

Jan 5,1-18

Otázky k přemýšlení:

1. Z čí iniciativy se toto uzdravení stalo?
2. Bylo obvyklé, že se lidé cestou do chrámu zastavovali mezi nemocnými?
3. Máme považovat za Boží vůli, že se v rybníku uzdravovali ti, kdo se do něj při zviření ponořili jako první?
4. Proč se Ježíš mezi mnoha nemocnými zaměřil právě na tohoto konkrétního člověka. Podle čeho si jej asi vybral?
5. Nezdá se vám otázka: „Chceš být zdravý?“ zbytečná?
6. O čem vypovídá odpověď nemocného: Pane nemám nikoho ...?
7. Má nějaký hlubší smysl, že se uzdravení odehrálo v sobotu?
8. Proč Ježíš nemocného znovu vyhledává?

Biblická úvaha

1. Řada uzdravení se odehrála na žádost a úpěnlivé volání nemocných. Tentokrát však vyhledává nemocného Ježíš a chce mu pomoci. Bůh nabízí pomoc nejen těm, kteří se k němu modlí, ale i těm, kteří už to vzdali. Příběh nás povzbuzuje, abychom neztráceli naději ani tam, kde se zdá být vše marné.

2. Dřív se lidé nemocným spíš vyhýbali, protože je považovali za Bohem trestané hříšníky. Zvláště při sváteční cestě do chrámu. Ježíš však svou návštěvou této „nemocnice“ ukazuje, že Bůh má k nemocným a nešťastným stejně blízko jako ke zdravým a úspěšným.

3. Zmínka o andělu vířícím vodu není v nejstarších rukopisech evangelia. Jde zřejmě o lidovou pověst, která toto zázračné místo provázela. Je pozoruhodné, že Ježíš pomáhá nezávisle na tomto zázračném pramenu. Místo aby počkal, až se voda zvíří, popadl nemocného a byl s ním ve vodě první, uzdravil ho „mimo pořadí“. Jsou lidé, kteří si umí zařídit, aby byli všude první. Boží pomoc však míří především k těm, kteří jsou věčně poslední.

4. Ježíš nepřichází uzdravit všechny. Zaměří se na jediného člověka, který se tak stává znamením a předzvěstí toho, jaká změna k nám v Ježíši Kristu přichází. Podle všeho to byl člověk, který v té „čekárně na zázrak“ byl ze všech nejdéle. Právě tento člověk se stává nadějí pro všechny nemocné a nevléčitelně nemocné. Boží vůlí je, aby každý člověk byl zdravý. Někteří to prožijí a poznají již nyní a všichni v to mohou doufat, až přijde Boží království.

5. Provokativní otázka byla důležitá, protože ochrnutý se zřejmě už se svou nemocí smířil a na své uzdravení rezignoval. Být nemocný může být někdy pohodlné. Člověk se snadno vžije do role, kdy si jen stěžuje a o nic se již nesnaží. Vlastní touha a snaha po změně života je pro Pána Boha důležitá. Tam, kde nebyla víra a naděje, ani Ježíš nemohl uzdravovat.

6. Mnoho lidských problémů by se dalo vyřešit nebo alespoň zmírnit, kdyby každý měl kolem sebe pár lidí, kteří mu pomohou a udělají pro něj, co mohou. Každé lidské trápení a nouze se stávají výzvou k solidaritě a pomoci. Je však stále mnoho lidí, kteří nikoho nemají ...

7. Sedmý den byl v Izraeli nejen dnem odpočinku, ale současně znamením budoucí spásy, kdy budeme žít z Božích darů a dobroty. Zákonické pojetí však trvalo na jakémsi „stop stavu“, kdy se nesmí nic měnit. Ježíš rozumí sedmému dni jako dnu, kdy Bůh napravuje křivdy a bolesti. Místo aby odpočíval a nechal svět jaký je, je Boží neděle navýsost pracovní.

8. Tento motiv se v bibli opakuje vícekrát. Samotné uzdravení neznamená konec Boží pomoci, ale je spíše začátkem, pozváním k něčemu ještě důležitějšímu a slavnějšímu. Nestací jen znovu chodit. Jde také o to, kam uzdravený člověk půjde a s kým. Někdo může být zdravý jako řípa, ale jeho život může být ubohý. Jiný může být těžce postižený a přitom duchem krásný a vzácný člověk.

žijí mezi námi

Společenství sboru se proměňuje tak, jak se rodí děti a děti našich dětí a jak ubývá těch, kteří se stali z rodičů prarodiči, a jak se z nadějných žáčků stávají dělníci na vinici Páně a potom pamětníci. V křiku těch nejmladších a v denních starostech dospělých zanikají tiché vzpomínky a připomínky těch starších a nejstarších.

Většinou nezapomínáme na své faráře, seniory a kurátory. Jejich ženy, zvláště zůstanou-li samy, se zejména těm mladším z nás rychle ztrácejí z povědomí. Snadno zapomínáme, jak právě jejich přičiněním rostla společenství sborů, jak právě ony přidávaly ke vznešené důstojnosti kazatelské práce samozřejmost a srozumitelnost své služby sborům. Dokud jsme je potkávali spolu s jejich manžely, oslovovali jsme je jako sestry a paní farářové, seniorové, kurátorové. Když zůstaly samy, a zvláště když se přestěhovaly, už jako by jimi nebyly. Je to škoda. Připravujeme se o jejich zkušenosti a vzpomínky.

Jednu paní farářovou znám a mohu Vám ji představit. Je to moje matka, Jindřiška Mikolášková. Asi není ta, o které by se nevědělo, ale přece jen bych vám ji rád připomněl.

Narodila se 12. března 1925 na Březinách v samém srdci Vysočiny. Její rodný kraj a její život se podobají. Plné krásy a kamení, lásky i trápení. Svému manželovi Adrianovi, faráři a teologovi, dala nejen pět dětí a vše, co matky dávají svým rodinám, ale také vždy spoluutvářela společenství sborů, kde žila – v Praze, v Zásmukách, v Pusté Rybné a ve Dvakačovicích. Zvelebovala fary a u nich zahrady a dvorky s kurníky a králikárnami. Vždy se podílela na práci s dětmi v Nedělní škole i mimo ni. Spolu se také všude podíleli na životě veřejném a spolkovém. Kolem fary se přičiněním obou vždy dělo něco, co souviselo s kulturou - od divadla přes poezii k hudbě. Svět procházel naší domácností bez ohledu na nějaké železné opony, třídní a stavovské přehrad. A paní farářová bývala důvěrníkem v záležitostech, ve kterých evangeličtí faráři obvykle nebývají vyhledávanými zpovědníky.

Dnes by měla být po celoživotní práci s dětmi už víc než třicet let „na odpočinku“, ale tím, čím žila v mládí, žije i dnes. Stále ji těší rozdávat ze sebe to nejlepší v básničkách, ve výtvarné práci s loutkami, kostýmy, v pořádání výstav a hraní, v pomoci a povzbuzení tam, kde se nedostává zájmu a prostředků. Je stále ráda mezi svými, a to vždy bylo větší společenství než vlastní rodina. Máte příležitost sdílet s ní radost z poezie, z hezkých věcí a dobrého díla.

Jiří Gruber

David Mikolášek

Jindřiška Mikolášková: Abstraktnímu malíři

Můj život namaluj mi malíři
Na začátek stačila by šedivá a černá
Asi to bylo bez kvítí
Nevím jakou se bída maluje
Ale když slunce zasvítí
a kraj je krásný
to člověk děkuje za vše i za sny
Zvlášť za dar života
co zněl jak varhany
smutně i vesele
Jakými barvami abstraktní malíři?

Mou lásku namaluj mi malíři
Budou to barvy plamenů
a barvy popela
a barvy lesních kamenů
když setmělo se docela
a barvy vody z čistých pramenů
když bylo nebe bez mraků
a já uvěřím zázraku
že to jde
Aspoň ji nějak vyslovit
když už ji nejde rozkrájet
a rozdat.

bude

Klub otevřených dveří

při Českobratrské církvi evangelické, Brno, Opletalova 6, přízemí vpravo.
Setkání: čtvrtek 10,00 – 12,00 hodin

- 3. 3. Věda a víra I. – Nad knihami M. Váchy přemýšlí Dominika Sochová
- 10. 3. Velikonoce v jiných křesťanských církvích
- 17. 3. Jarní prázdniny – setkání navolno
- 24. 3. Věda a víra II – Současné otázky bioetiky ,Ladka Ryšavá
- 31. 3. ...nechte maličkých přijít ke mně – Pěstounská péče a její úskalí, jak je vidí Iva Komárková

Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas ... (Kazatel 3,1)

Milé dámy, školou povinné, dříve narozené, i vy právě uprostřed, přijměte pozvání na večírek, který se bude konat 10. 3. v 19:00 na faře v Opletalově 6. Přijďte společně poslouchat, mluvit, radovat se a zastavit. Odložte klávesnice, varečky, žehličky či co vás právě zaměstnává a pojdte jedna druhou obdarovat časem vzájemnosti.

160 let od narození Františka Šebesty

František Šebesta - první farář evangelického reformovaného sboru v Hustopečích - se narodil 14. prosince 1844 v Kloboukách u Brna, kam se jeho rodiče přistěhovali z Pardubicka. Z početné rodiny sedmi dětí byl dvanáctiletý František poslán na evangelické gymnázium v Těšíně. Po maturitě ve slovenské Levoči se rozhodl pro studium teologie na vídeňské fakultě, kde na něj hluboce zapůsobil profesor reformované dogmatiky Eduard Böhl, který jej také po absolutoriu v r. 1867 doporučil za vikáře v nizozemském sboru v Elberfeldě (dnes Wuppertal).

Zde se připravovala řada českých bohoslovců k praktické duchovenské činnosti.

Po návratu do vlasti nastoupil Šebesta na své první farářské místo v nově založeném sboru v Nikolčicích. Jeho přímá povaha, „nesnášející kompromisů ve věcech víry“, byla často příčinou napjatých vztahů s farníky, kteří se neradi podrobovali sborovým řádům jako součásti reformovaného vyznání. Byly zde problémy kolem oprav nezdravé fary, a zejména jej postihla těžká osobní ztráta první manželky a syna. V takové situaci mu pomáhaly modlitby i hmotná pomoc jeho nizozemských přátel, jak sám vyznává ve sborové kronice.

Po desetileté službě obrátil svou pozornost k péči o české studenty brněnských středních škol, když jim nabídl soustavnou náboženskou výchovu. Město Brno, které bylo v té době pro svůj německý ráz nazýváno předměstím Vídně, nemělo dosud český evangelický sbor. Přes počáteční překážky a svízelné cestování ze zapadlé obce k nejbližší stanici dráhy v Hrušovanech konal Šebesta dvakrát týdně cestu za svými studenty do Brna. Obtížné bylo i hledání vhodné místnosti k vyučování, které se konalo i v nádražní čekárně. Zpočátku učil bez nároku na odměnu, než získal pověřovací dekret prvního českého středoškolského učitele (profesora) evangelického náboženství v Brně. Tuto službu konal Šebesta po devět let, tedy i po přesídlení do Hustopečí s příhodnějším spojením po zřízení vlakové dopravy v r. 1894. Tak připravoval půdu pro vytvoření brněnského sboru, jehož rozsáhlou diasporu od r. 1883 obsluhoval diasporní kazatel a později i první farář brněnského sboru Václav Pokorný. Výchovná činnost obou farářů měla pozhledný vliv na tvorbu uvědomělého češství studentské mládeže ve městech přesycených rakouským germanismem. Z brněnských žáků vyrostly významné osobnosti z řad evangelické inteligence, jako byl kupř. lékař A. Lukl; z pozdějších farářů jmenujme profesora novozákonní vědy na pražské Husově fakultě Františka Žilku i další věrné církevní pracovníky, jako K. Vilíma a F. Zbořila.

Ještě ze svého prvního místa v Nikolčicích sloužil farář Šebesta v Hustopečích, kde se usadilo několik evangelických rodin z česko-moravského pomezí v počtu asi třiceti duší. Zřídil zde kazatelskou stanici a v r. 1880

zakoupil ze svých úspor a z věna své druhé manželky dům adaptovaný na modlitebnu. Z darů svých zahraničních přátel pořídil nemalý fond na úhradu platů příštích farářů nově vznikajícího sboru. Nikolčičtí se stavěli k plánům svého faráře spíše vyhýbavě. Proto mu také nedali svolení k zimmému dočasnému pobytu v Hustopečích, a tak Šebesta, zklamán těmito postoji, rezignoval na jaře r. 1881 na místo farářské v Nikolčicích a přesídlil natrvalo do Hustopečí.

V poměrně krátké době získal povolení k utvoření nového farního sboru s počtem duší 143 ve městě a okolí a byl zde zvolen farářem. Svůj pocit vyjádřil v kronice (str. 6) těmito slovy: „Je Božím divem, že v Hustopeči, kde nic nebylo, je samostatný reformovaný sbor. Ale když Pán sám připraví cestu, pak povolává i těch věcí, jichž není, aby byly.“

Těžko si lze představit jeho hektickou činnost při přípravě vzniku dalších evangelických středisek, a to v Břeclavi a v Hodoníně. Na obou místech připravil půdu pro vznik samostatných sborů, když obě místa opatřil vhodnými objekty pro bohoslužby. Vedle toho rád vyhověl četným pozváním kázat a přednášet v řadě jiných sborů.

Svou odbornou erudici stvrzoval hojnou literární činností. Životopisy významných osob světové i domácí reformace, překlad latinsky psaného stěžejního díla J. Kalvína *Institutio religionis christianae*, pro své studenty vydal učebnice *Dějiny církve křesťanské a Křesťanskou věrouku pro školu i dům*. Svě básnické nadání uplatnil zveršováním *Žalmů*, které najdeme ve všech vydáních zpěvníků. Jeho mnohostranné dílo ocenila vídeňská bohoslovecká fakulta udělením akademické hodnosti licenciáta theologie.

Plodný život Františka Šebesty ukončil náhlý skon v Hronově u jeho přítele seniora Šáry při návratu z ostrova Rujany v létě r. 1896. Na tamním hřbitově je uloženo tělo pilného dělníka na vinici Páně.

Hodnotíme-li jeho život, smíme se jen divit, co vše mu bylo dopřáno vykonat v církvi k povznesení evangelia. Místem jeho milované služby byly kazatelny, z nichž se nesla chvála samému Ježíši Kristu. Ale vedle kázání, které bylo na prvním místě, považoval za nesmírně důležitou službu pastýře pro všechny slabé, nemocné, utrápené, osamělé, žijící ve starostech o denní chléb či v duchovní nouzi. Všem takovým přinášel potěšení evangelia. Není divu, že všim svým působením otevřel cestu k této vzácné službě mnohým, především svým nejbližším. Jeho syn Jan Vladimír se stal farářem českých sborů, jeho vnuk Jan Přemysl farářem v Břeclavi a Hodoníně, posléze seniorem brněnského seniorátu. Jeho pravnučka Miriam byla donedávna farářkou v Nikolčicích, její manžel Dr. J. Doležal v téže době farářem v Hustopečích. Obě jejich dcery si zvolily službu farářek za celoživotní povolání.

Odkaz faráře Šebesty je stálou pobídkou k věrné službě všech žijících služebníků církve ve smyslu apoštolského připomenutí: „Pilně se snaž vydati sebe Bohu milého dělníka, za nějž by se nebylo proč stydět.“ (2 Tm.2,15)

Zdeněk Navrátil

z řádu o hospodaření církve

Sborové shromáždění a staršovstvo

1. Sborové shromáždění sboru rozhoduje o zásadách hospodaření sboru. Shromáždění schvaluje:

- hospodaření s majetkem sboru,
- zprávu o hospodaření předchozího roku,
- účetní závěrku předchozího roku,
- rozpočet na daný rok a základní směrnice pro hospodaření sboru,
- nabývání, zcizování a pronájem nemovitého majetku sboru, vyjma bytů s omezením uvedeným níže,
- novostavby a velké opravy nemovitého majetku sboru,
- použití rezervního fondu.

2. Shromáždění sboru volí nejméně dva revizory a dva náhradníky, kteří provádějí revizi a kontroly hospodaření sboru. Revizoři jsou při své činnosti oprávněni nahlížet do všech dokladů, které se týkají činnosti a hospodaření sboru. O své činnosti a o výsledcích provedených revizí podávají jednou ročně písemnou zprávu shromáždění sboru. Revizoři příslušného sboru vyšší úrovně mají právo kontrolovat hospodaření sborů nižší úrovně po předchozím projednání s jejich správními orgány.

3. Staršovstvo vede hospodaření sboru, jedná a usnází se o všech hospodářských záležitostech sboru, pokud nejsou vyhrazeny jiným církevním orgánům. Každoročně předkládá shromáždění zprávu o hospodaření sboru, v níž jsou uvedeny a vysvětleny všechny zásadní události a rozhodnutí k nim učiněná.

4. Členové staršovstva jsou právně odpovědní za svá rozhodnutí, pokud není v zápisě z jednání orgánu uveden jejich jmenovitý nesouhlas.

5. Staršovstvo farního sboru hospodaří podle rozpočtu při dodržování zásady opatrnosti a účelnosti jednotlivých výdajů. K povinnostem staršovstva patří zejména:

- sestavovat rozpočet a předkládat jej k projednání sborovému shromáždění,
- zasílat projednaný rozpočet k posouzení seniorátnímu výboru,
- zajistit vedení účetnictví, evidenci a pravidelnou inventarizaci majetku sboru,
- řádně spravovat majetek sboru,
- usnázet se o půjčkách, které sbor přijímá nebo poskytuje,
- zajistit vedení výkaznictví dle metodických pokynů synodní rady a předávat jí požadované údaje,
- vychovávat členy sboru k účinné obětavosti,
- vyhledávat další zdroje příjmů pro sborovou práci.

6. Staršovstvo do konce března běžného roku předkládá sborovému shromáždění ke schválení zprávu o hospodaření a účetní závěrku za předchozí rok. Zpráva o hospodaření, účetní závěrka za předchozí rok a rozpočet na daný rok musejí být vyloženy k nahlédnutí členům sboru nejméně 14 dnů před sborovým shromážděním, které je projednává.

sborová statistika

	Brno I		Brno II	
	2003	2004	2003	2004
Počet členů				
Brno	1195	1182	907	894
Rychmanov	74	72	-	-
Kuřim	-	-	14	11
Tišnov	-	-	48	38
Počet členů celkem	1269	1254	970	943
Hlasovacích členů	884	862	421	401

Bohoslužby

Celkový počet ve sboru	127	144	151	148
Betlémský kostel – účast	75	79	-	-
Červený kostel – účast	146	142	-	-
Rychmanov – účast	14	23	-	-
Blahoslavův dům – účast	-	-	132	128
Tišnov – účast	-	-	7	7
Kuřim – účast	-	-	12	12
Nedělní škola – účast	19	21	20	21
Večerní / Nešpory - počet	7	7	10	10
Bohoslužby v ÚSP – počet	-	-	3	3
Bohoslužby v DD – počet	40	41	26	27
Bohoslužby v Diakonii – počet	20	19	26	25

Svátosti a služebnosti

Křty	25	9	1	5
Vysluhování VP - počet	28	25	32	31
Konfirmovaných	10	6	2	2
Sňatky	12	16	1	0
Pohřby	20	9	7	15

Vzdělávání v týdnu

BH pro dospělé – účast	14	14	21	18
BH pro děti – účast	10	11	5	4
Konfirmační cvičení – účast	9	9	5	3
Mládež – účast	20	19	8	5
Střední generace – účast	29	22	8	8
Sborové vzdělávání – účast	15	12	-	-
Kavárnička – účast	39	40	-	-
Dětský klub – účast	15	17	-	-
Příprava ke křtu – osob	10	10	-	1
Pěvecký sbor CD – účast	33	31	viz BI	viz BI
Přípravka NŠ – účast	5	5	6	5
Klub otevřených dveří – účast	6	20	-	-

deník Františka Ženatého

6. června 1911 – úterý

V Horáckých listech jsem našel zajímavou anekdotu na klerikály o obrácení Žida na víru. Umírající Irčan zpovídá se z hříčků. A což jsi nikdy nevykonal nic dobrého? ptá se ho kněz. Ó ano, obrátil jsem Žida na víru. Jak to? Měl jsem ho s sebou v člunu a ptám se ho, chce-li být křesťanem? On, že ne. Přehnul jsem ho tedy přes okraj člunu a podržel mu okamžik hlavu pod vodou. Chceš být křesťanem? Žid zase, že ne. Potopil jsem ho tedy ještě jednou a déle. Chceš být křesťanem? A Žid honem, že ano, že ano. A tak jsem ho obrátil. A víš, zda opravdu zůstal obrácen? ptal se kněz. Ó, potopil jsem ho potřetí nadobro, aby umřel v naší spasitelné víře.

23. července 1911 – neděle

Ráno jsme byli v kostele v Rovečíně, ale díky přesnosti vírských hodin opozdili jsme se o čtvrt hodiny. Farář Jílek kázal pěkně. Nejvíce hleděl na preciznost přednesu a vhodnost výrazů. Má podobný způsob kázání jako senior Dobeš, že totiž během kázání několikrát opakuje text. (Dnes: Jonáš 2,10: Hojné vysvobození je u Hospodina). V kostele, který je velice pěkný, byl také farář Vondra ze Semtěše, přítel tatínkův. Byl bych se mu jistě přihlásil, kdyby byl sám.

13. srpna 1911 – neděle, opět v Brně

Dopoledne jsem byl v kostele. Vše bylo postaru, jen náš pan farář tam nebyl (je na dovolené). Na místo něho kázal heršpický farář Škeřík. Je to člověk hodný, snaží se podat lidem nejlepší, ale má slabou výřečnost pro jazykové nedostatky (vídeňská nemoc). Dnešní text: Jan 12, 42,43 Ačkoli mnozí i z knížat uvěřili v něho, však pro farizee nevyznávali, aby ze školy nebyli vyobcováni. Nebo milovali více slávu lidskou nežli slávu Boží.

Návštěva byla poměrně slabá, známých málo (Kubík, Mičan, sl. Dvořáková, Pichlerová). Počasí bylo zase nesnesitelné pro horko. V Lidových novinách přišla dnes zase pozoruhodná lokálka: Duchovní proti zázrakům. Duchovní Thompson, kterému winchesterský biskup zapověděl sloužit mši, vydal knihu „O zázracích v Novém zákoně“. Projevil v ní velmi svobodomyšlné názory o Kristově životě. Dle něho jsou zázraky něco přirozeného a zahrnují v sobě skutečné události, vyjádřené krásnější formou. Tak např. třeba pojímat Kristovo vzkříšení nikoli v tělesném, ale v duševním smyslu. Vůbec by se snadno vyloučily všechny zázraky písma sv. a toto by přece nic neztratilo na své ceně“. – Zvláštní názor!

27. srpna 1911 – neděle

Kázal zase náš p. farář Pokorný, který se z dovolené již vrátil. Probírá právě soustavně II. knihu Mojžíšovu, a to 2. kapitolu. Návštěva tentokrát byla trochu slabší. Hlavně mužských bylo málo. Dopoledne jsem byl rovněž v kostele a potom jsem měl debatu s panem farářem o Vídni, ze které jsem poznal, že se o mne on i pan superintendent Dr. Císař pečlivě starají.

z tradice církve

O těch, kteří přicházejí k víře

Ti, kdo jsou poprvé přivedeni, aby naslouchali slovu, ať jsou, dříve než přijde všechen lid, uvedeni před učitele sboru a tázáni, proč uvěřili. Ti, kdo je přivedli, o nich dosvědčí, zda jsou způsobilí naslouchat slovu. Jsou také dotázáni, jaký je jejich život - zda má ženu nebo je otrok. Jestliže je kdo otrokem někoho z věřících a jeho pán mu to dovolí, nechť naslouchá slovu. Když však jeho pán nedosvědčí, že je dobrý, ať je odmítnut.

Jestliže je jeho pán pohan, pouč ho, aby se líbil svému pánu a nedošlo k pomluvám. Když má někdo ženu nebo žena muže, ať jsou poučeni, že mají držet spolu - muž s ženou a žena s mužem. Když však někdo nežije s ženou, ať je poučen, aby nežil nevázaně, ale aby si vzal ženu podle zákona, nebo zůstal tak, jak je.

O činnostech a zaměstnáních

Ať je těm, kteří jsou přivedeni k poučení, položena otázka ohledně jejich činnosti a zaměstnání, která vykonávají.

Je-li kdo kuplíř nebo majitel nevěstince, buď toho nechá, nebo bude odmítnut. Je-li kdo sochař nebo malíř, ať je poučen, aby nevyráběl modly: buď toho nechá nebo bude odmítnut. Je-li kdo herec nebo koná představení v divadle, buď toho nechá, nebo bude odmítnut. Vyučuje-li kdo děti, je lepší, aby toho zanechal, nemá-li však jinou práci, ať je mu to dovoleno.

Podobně vozataj, ten, kdo zápasí a účastní se zápasů, toho buď nechá, nebo bude odmítnut. Gladiátor, ten, kdo učí gladiátory zápasit, lovec, který se účastní lovu (v aréně), nebo organizátor gladiátorských zápasů toho buď nechá, nebo bude odmítnut. Ten, kdo je knězem model nebo strážcem model, toho buď nechá, nebo bude odmítnut.

Voják, který je podřízený, nezabije člověka. Dostane-li k tomu rozkaz, nevykoná ho. Nebude skládat přísahu. Když však nechce, bude odmítnut. Má-li kdo moc meče nebo je městským či státním úředníkem oblékajícím purpur, buď toho nechá, nebo bude odmítnut. Katechumen nebo věřící, který se chce stát vojákem, bude odmítnut, protože tím pohrdá Bohem.

Nevěstka, člověk zvrácený, ten, kdo se zmrzačil, nebo ten, kdo činí jiné věci, o kterých se nesluší ani mluvit, bude odmítnut. Jsou totiž nečistí.

Ani mág nebude připuštěn ke zkoušce. Zaklínač, astrolog, věštec, vykladač snů, ten, kdo bálamutí lid, penězokazec, který okrajuje okraje mincí nebo výrobce amuletů toho buď nechá, nebo bude odmítnut.

Konkubína, jestliže je něčí otrokyně, pečuje o jeho děti a přilnula pouze k němu, bude naslouchat (slovu), jinak bude odmítnuta. Člověk, který žije s konkubínou, ať toho zanechá a vezme si manželku podle zákona, nechce-li však, bude odmítnut.

Výše uvedený text pochází patrně od Hippolyta Římského a zachycuje situaci církve ve 3. století po Kristu, tj. ještě před vydáním Ediktu milánského 313. Přísný postoj prvotních křesťanů k hercům a k divadlu vycházel z těsné souvislosti divadla a modloslužby, nebo, jako v případě gladiátorských zápasů, s lidskou obětí. Přísnost vůči učitelům se zakládala na skutečnosti, že součástí výuky a výchovy svěřených dětí byla i modloslužba a základem výuky byli veskrze pohanští autoři. Vojenská přísaha římských vojáků těsně souvisela s úctou k božským císařům.

Jiří Gruber

společenská kronika

Brno I

3.03. Kateřina Gallusová	20 let
3.03. Vlasta Juříková	94 let
9.03. Petr Fleischer	40 let
9.03. Milada Schimerlová	75 let
9.03. Josef Veselý	91 let
10.03. Eduard Hanuš	91 let
10.03. Drahomíra Schimerlová	50 let
11.03. Milada Valníčková	82 let
12.03. Helena Firbasová	84 let
13.03. Zdeněk Dufka	81 let
13.03. Vladimír Ptáček	40 let
20.03. Jarmila Kratochvílová	80 let
21.03. Jaromíra Ondrášková	60 let
23.03. Slávie Kolářková	60 let
24.03. Zdeněk Horáček	70 let
25.03. Gerda Giecová	85 let
25.03. Hana Sedláčková	40 let
26.03. Vladimír Slovák	87 let
28.03. Věra Lerchová	85 let
29.03. Bořivoj Kovář	50 let
30.03. Martin Grombiřík	30 let
31.03. Mirko Nagy	88 let

BrnoII

3.3. Lydie Zemanová	84 let
3.3. Milan Sedláček	70 let
9.3. Květoslava Dufková	83 let
9.3. Melanie Keřkovská	80 let
9.3. Vladimír Popovič	75 let
11.3. Františka Říhová	78 let
11.3. Miloš Řibřid	77 let
18.3. Zdenka Maláčová	78 let
20.3. Josefa Vaňková	84 let
21.3. Libuše Marková	87 let
23.3. Adéla Buchtová	83 let
24.3. Zora Somorová	84 let
27.3. Jarmila Šustalová	76 let
28.3. Věra Martinásková	78 let
31.3. Jarmila Zahradníková	85 let

Rozloučili jsme se:

- 11.1. Václav Veselý (nar.1954)
- 1. 2. Marie Plisková (nar.1914)

Heslo měsíce

podle Hesel Jednoty bratrské

Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých, v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínaje Jeruzalémem.

Lukáš 24,46-47

bude

Velkopáteční podvečer v Blahoslavově domě

bude letos opět věnován službám Božím, které bude v přímém přenosu vysílat Česká televize. Veřejnoprávní sdělovací prostředek učiní zadost povinnosti vysílat pro tzv. menšinu (tak jsou chápáni křesťané v naší zemi, nikoli v EU, kde v menšině nejsou). Pro všechny čtenáře, kteří se nebojí být v naší zemi menšinou, vyslovujeme dvě prosby:

První je prosba o účast při službách Božích v Blahoslavově domě 25. března tr. v 17.45. Je prokazatelně mnoho lidí, kteří se na přímý přenos služeb Božích budou na Velký pátek dívat proto, že prostřednictvím obrazovky budou chtít být blízko místu, kde se zvěstuje Boží slovo a schází se společenství věřících. Pohled na vás je povzbudí a potěší. Je málo příležitostí, kdy můžete způsobit někomu potěšení a povzbuzení prostě tím, že jste přišli do kostela. Toto je jedna z nich. Prosím, využijte ji. Bude to vaše křesťanské svědectví a služba.

Druhá prosba je tato: Znáte-li někoho, kdo se letos na Velký pátek nedostane do křesťanského shromáždění, ač by tam rád byl, upozorněte ho na připravované vysílání ČT. Služby Boží z Blahoslavova domu bude přenášet 1. program ČT. S poděkováním za staršovstvo sboru Brno II

Jaroslav Vítek

Návštěva z Očové

První víkend v březnu navštíví sbor Brno I bratři a sestry se slovenského sboru luterské církve v Očové, kde zpívalo Cantate Domino v září 2003. Naši hosté přijedou v sobotu 5. března dopoledne a po prohlídce Brna navštívíme muzeum Bible Kralické v Kralicích. Večer v 17 hodin zveme všechny členy sboru a zpěváky na besedu s našimi hosty na faře. Pak se rozejdou do rodin k noclehu a večeri a v neděli dopoledne se s nimi setkáme při bohoslužbách v Červeném kostele, kde bude kázat bratr senior Ján Kecer a zpívat očovský pěvecký sbor.

Ekumenické setkání mládeže

Společné setkání a rozhovor evangelické a katolické mládeže se uskuteční v úterý 8. března v 19,30 na faře na Opletalově. Tématem rozhovoru bude, v čem se současná římsko-katolická a evangelická tradice navzájem obohacují a jedna od druhé učí. Po úvodním slově farářů bude rozhovor, společné písně s kytarou a modlitby. Srdečně zveme.

Zelený čtvrtek v Červeném kostele

Pašijní čtení evangelia podle Matouše bude tentokrát doprovázeno zpěvem sboru Cantate Domino, který pod vedením Libora Nykodýma připravil tři z pěti velikonočních motet Antonína Tučapského. Skladatel se narodil v roce 1928 v Opatovicích u Vyškova a žije v Anglii. Svě dílo věnoval památce svých rodičů. Překlad latinských textů bude k dispozici na lavici. Začátek v 19 hodin.

ze sborů

Brno Židenice

Jílkova 74, tel 548538108

neděle 6. 3.

9:00 Židenice , VP; káže Pavel Kašpar, zpívá židenický pěvecký sbor na varhany hraje a zpěv vede Ladislav Moravetz

14:00 Blansko, VP; káže Pavel Kašpar

neděle 13. 3.

9:00 Židenice, káže Pavel Kašpar

14:00 Blansko, káže Pavel Kašpar

Květná neděle 20. 3.

9.00 Židenice, káže Romana Špačková

14.00 Blansko, káže Romana Špačková

O velikonočním týdnem od pondělí 21. března do čtvrtka 24. března bude židenický evangelický kostel otevřen mezi 19- 21 hod. V tichu nebo za doprovodu tlumené hudby je možno využít čas k osobním modlitbám a meditacím. Srdečně zveme.

Zelený čtvrtek 24.3.

18:00 Židenice, čtení pašijí, VP; zpívá židenický pěvecký sbor

Velký pátek 25.3.

9:00 Židenice, VP; káže vikářka Daniela Zapletalová

18:00 bohoslužby s VP; brněnský ekumenický sboreček zpívá Schützovy pašije podle evangelisty Matouše

Velikonoční neděle 27.3.

9:00 Židenice, VP,; káže Pavel Kašpar, zpívá židenický pěvecký sbor

14:00 Blansko, káže Pavel Kašpar

Brno Husovice,

Netušilova 26, tel. 545212420

Zelený čtvrtek 18: 00 pašije

Velký pátek 18:00 bohoslužby

Velikonoční neděle 9:00 bohoslužby s VP

koutek pro mládež

0603/122412 - neváhej a zavolej!!!

Máte problémy s modlitbou? Potřebujete někdy cítit Boží přítomnost konkrétně, jasně a zřetelně? Vyslovujete prosby, které jako by Bůh neslyší? Volejte Ježíškovu linku - 0603/122412. Když se trápíte těmito otázkami, rozhodně nešetřete a utrácejte svůj kredit na mobilu zavoláním na Ježíškovu linku. Ježíš nedělá rozdíly mezi lidmi, ba ani mezi operátory. Ačkoli sám sídlí pod Paegasem, který má asi nejbližší do „božstva“, přijímá hovory také od jiných operátorů. Není to úžasné? Konečně můžeme mluvit s Bohem „tváří v tvář“, jak nám to popisuje pisatel listu Korintským.

Je neskutečné, jak jde církev dopředu v oblastí komunikací. Zatímco papež včera poslal svůj první mail, jehož obsahem byla omluva za „kněžské sexuální obtěžování“, Ježíšek si od 20. listopadu koupil mobil v síti Paegas a nyní je schopný přijímat jakákoli naše přání. Hallelujááá.

Jediný problém tkví v tom, že jakmile někdo zavolá Ježíškovi a něco po něm chce, po půl hodině volá Ježíšek zpátky. Co asi chce? Doufám, že nechce něco po mně? Cože? Já mám splnit někomu jeho přání? Takže, když něco po tobě chci, tak musím i já něco taky udělat?! Co je tohle za systém? Takže ty, Ježíšku, jsi „pouhý“ koordinátor, pouhá spojovatelka. No toto. Čeho jsme se to dožili.

V takovém případě tě, milý Ježíšku, vůbec nepotřebujeme, vždyť si to stejně všechno vydřeme sami: „Jaký si to uděláš, takový to máš“.

Nebojte se, drazí čtenáři, nezbláznil jsem se. Pouze chci poukázat touto analogií na jednoduchost našeho vnímání modlitby, Krista atd. Nechováme se někdy podobně? Prosby, ty nám jdou jedna radost, ale jakmile Bůh „zavolá nám“, otáčíme hlavu na druhou stranu a stiskneme tlačítko „zavěsit“. Jak si má Bůh použít svůj lid, když se mu v jeho mobilu pořád ozývá: „Uživatel, kterého voláte, je nedostupný...“. Jsme citliví na jeho hlas?

Bůh není pouhou spojovatelkou, ale je inspirátorem, je to motiv naší změny, naší aktivity. Kdyby nám kdokoli oznámil, abychom udělali to či ono, tak se nad tím ani nepozastavíme. Když však tuto prosbu vysloví sám Bůh, způsobí také změnu našeho vnímání. Bůh nevstupuje na svět nijak „megalomansky“, nepoutá na sebe veškerou pozornost. Tichým hlasem, pevnou vůlí a nepřemožitelnou silou proměňuje naše srdce. Kéž bychom si jeho tiché bušení uvědomovali více a více.

Na internetu našel Marek Baláš

ze staršovstva

Brno I

V úvodu schůze byla vděčně hodnocena návštěva bratra prof. Petra Pokorného, kterému bude napsán děkovný dopis. Líbila se i rodinná neděle v lednu a do prázdnin by se ještě měla konat další. Byla schválena výroční zpráva a připraven podrobný program výročního sborového shromáždění a návštěvy sboru v Očové. Staršovstvo bylo informováno o přípravě zářijových ekumenických bohoslužeb s vysluhováním večere Páně, ke které se k naší radosti kladně vyjádřily všechny oslovené církve. Ekumenická bohoslužba s husitskou církví bude na Velký pátek v Rychmanově. Středeční schůzky mladší mládeže byly ukončeny a všechna mládež má nyní možnost se scházet v úterý večer. Sešel se výbor Cantate Domino, který naplánoval činnost pěveckého sboru v tomto roce. Finanční komise předložila rozpočet na rok 2005, který staršovstvo schválilo a bude předložen sborovému shromáždění. Hospodaření v roce 2004 odpovídalo plánovanému rozpočtu. Těm, kteří nezaplatili salární příspěvek, bude zaslána upomínka spolu s výroční zprávou. V současné době má sbor na stavbu vypůjčeno 240 tisíc Kč a v případě další potřeby se znovu obrátíme na členy sboru. Stavební komise informovala o průběhu stavby. Většinu prací bude možné dokončit v průběhu dubna. Po kolaudaci bude uspořádána sbírka na vybavení nového sálu a haly.

Jiří Gruber

Brno II

- leden 2005: Staršovstvo sboru na svém jednání uložilo hospodářské komisi projednat hospodaření za rok 2004, připravit rozpočet na rok 2005 a současně dokončit přípravu podkladů pro jednání o opravě střechy Blahoslavova domu. Po dlouhé diskusi souhlasilo se žádostí ČT o možnost přímého přenosu služeb Božích na Velký pátek večer. Vzalo na vědomí připravované jednání skupiny Partnerschaft-Partnerství ve Vídni a souhlasilo i s finanční podporou připravovaných vzájemných kontaktů mezi oběma sbory. Konstatovalo, že by bylo dobré, aby se na službách Božích v domovech důchodců účastnilo více členů sboru, dále aby se věnovala pozornost i otázkám úpravy interiéru Blahoslavova domu v období svátků. Vzalo na vědomí zprávu o pracích provedených ve středisku Blažkov i zprávu o jeho hospodaření.

Jaroslav Kučera

- únor 2005: Staršovstvo projednalo přehled sborového hospodaření upravený do podoby nově předepsaného způsobu účetnictví a přijalo podrobné informace o přípravách opravy střechy Blahoslavova domu. K hospodářským záležitostem tentokrát přistoupila i nutnost rozhodnout o nezbytných opravách v jednom z bytů v Blahoslavově domě. Do data konání březnové schůze bude nutné uskutečnit sborové shromáždění, a to obě jeho části. Připravují se na 27. února a 13. března. Nebylo tedy jak porušit tradici, podle níž příprava sborového shromáždění nezbytně patří k programu únorové schůze. Staršovstvo vyslechlo zprávu o účasti zástupců sboru na výročním setkání skupiny Partnerschaft – Partnerství ve Vídni 11. února. Přijalo také zprávu o Diakonii – středisku v Brně v souvislosti s ukončováním stávajících oprav budovy střediska a s připravovanou personální změnou ve vedení střediska.

Jaroslav Vítek

týden ve sboru

Brno I

Úřední hodiny: Po – Pá 9-12: Út 16-18

Pondělí

18.30 – staršovstvo (7.3.)

Úterý

15.00 – služby Boží v DD Věstonická

17.00 – dětský klub

17.00 – biblická hodina pro děti

18.30 – příprava nedělní školy

19.30 – mládež

Středa

13.00 – služby Boží

v Diakonii Hrnčířská

15.00 – kavárnička

Čtvrtek

8.15 – redakční rada BEM (3.3.)

9.30 – klub otevřených dveří

16.00 – konfirmační příprava II.ročník

17.00 – biblická hodina pro dospělé

18.00 – uvedení do křesťanské víry

Pátek

15.00 – konf. příprava – Rychmanov

18.30 – zkouška pěveckého sboru CD

Neděle

10.00 – nedělní škola pro děti

11.00 – setkání na faře při kávě a čaji

Brno II

Úřední hodiny: Po – Pá 8.30-11.30

Pondělí

18.30 – mladší třicátníci (7.a 21.3.)

18.30 – staršovstvo (14.3.)

Úterý

19.30 – třicátníci (1.3.)

19.30 – poslech zvukových
záznamů přednášek (15.3.)

Středa

13.00 – služby Boží

v Diakonii Hrnčířská

18.00 – biblická hodina v BD

Čtvrtek

odpol – vyučování dětí

a příprava konfirmandů

19.15 – mládež

Sobota

9.30 – služby Boží v DD Kociánka

(5.3.,19.3.)

Neděle

10.00 – setkání v Blahoslavově

domě při kávě a čaji

Setkávání – brněnský evangelický měsíčník. Ročník V. Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Jaroslav Vítek. Spolupracovali: Marek Baláš, Hana Dvořáková, Jan Franců, Ladislav Hájek, Marie Hájková, Ludmila Marková, Ctirad Novák, Blahoslav Šimek a další. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Vychází 10x ročně. Doporučená cena jednotlivého čísla 10 Kč. Články označené * neprošly jazykovou korekturou.

Adresa sboru ČCE Brno I: Opletalova 6, 602 00 Brno, tel. 542 211 453,

email: ccebrno1@atlas.cz, <http://brno1.evangnet.cz>

Adresa sboru ČCE Brno II: Lidická 79, 602 00 Brno, tel. 541 212 469,

email: evsboii@iol.cz.

Stěny proti větru

Střechu proti dešti

Pití vedle krbu

Smích, aby vás potěšil

A ty, kteří vás milují, blízko.

Keltské přání

Getsemany

Titulní stránka březnového čísla zobrazuje Ježíšův modlitební zápas v zahradě Getsemanské. Evangelická tradice chápe tento příběh jako svědectví o Ježíšově lidskosti, poslušnosti a statečnosti. Spící učedníci nám připomínají naši slabost a nevěrnost. Ve středověké teologii má ovšem příběh poněkud jiný význam. Námět se objevuje v umění západní církve až ve 13. století, což souvisí s křížovými výpravami. Do té doby lidé chápali a zobrazovali Krista především jako svého Pána a Soudce. Setkání s krajinou Kristova života však přispělo k znovuobjevení lidské stránky Ježíšova příběhu a vykupitelského významu jeho utrpení.

Zahradu připomíná na této miniatuře olivový strom, který je starým biblickým symbolem Božího odpuštění a pokoje. Upomíná na to, čeho se nám Kristovým utrpením od Boha dostává (olivovou ratolest nesla holubice po potopě). Ježíšovy bosé nohy připomínají jeho dobrovolné ponížení a službu, v kterou se vydal pro naše spasení. Jeho sepnuté ruce vyjadřují pokoru a poslušnost, s kterou se odevzdává Boží vůli.

Boží přítomnost a pomoc byly výtvarně vyjadřovány žehnajícím rukou z nebe. Boží pravice je zobrazena v žehnajícím gestu. Ukazovák a prostředník jsou nataženy (symbolizují Kristovu lidskou a božskou přirozenost), ostatní tři prsty jsou spojeny v dlani a symbolizují Trojici. Boží žehnající ruka je znamením, že Bůh tuto Kristovu oběť přijímá.

Z Kristových rukou stéká krev na spícího apoštola Petra, který je namalován tradičně jako starší muž s tonsurou, tedy jako kněz a první biskup církve. Kristova krev je biblickým symbolem vykoupení, kterého se tehdy člověku dostávalo výhradně skrze svátosti, o jejichž udělení rozhodovala právě církev zobrazená v postavě apoštola Petra.

Ostatní apoštolé také spí. Jakuba Zebedea - později zvaného Jakub Větší - poznáme podle vousů a dlouhých vlasů. Ačkoli byl popraven Herodem asi deset let po Ježíšově smrti, v 9. století vznikla legenda, že mezitím stačil podniknout misijní cestu do Španělska, kam bylo jeho tělo po smrti přeneseno. Compostela se později stala cílem mnoha poutí. Jeho bratr Jan (podle tradice ztotožňovaný s milovaným učedníkem) je zobrazen jako mladý bezvousý muž. Podle staré tradice se dožil vysokého věku a zemřel v Efezu.

Jiří Gruber

Nechť máte –

BŘEZEN

BRNO I

BRNO II

6. 3. Čtvrtá neděle postní (Laetare)

8:30 BK J. Kecer	9:00 BD Jiří Malý
10:00 ČK J. Kecer	10:00 Kuř Jaroslav Vítek
14:15 Rch O. Tydlitátová	13:45 Tiš Jaroslav Vítek

13. 3. Pátá neděle postní (Iudica)

8:30 BK Olga Tydlitátová	9:00 BD Jaroslav Vítek
10:00 ČK Olga Tydlitátová	

20. 3. Květná neděle (Palmarum)

8:30 BK Jiří Gruber	9:00 BD Jaroslav Vítek
10:00 ČK Jiří Gruber	13:45 Tiš Jaroslav Vítek
14:15 Rch Jiří Gruber	19:30 BD Daniela Zapletalová

24. 3. Zelený čtvrtek

19:00 ČK Gruber, Tydlitátová	19:00 BD Malý, Vítek VP
------------------------------	-------------------------

pašije, VP, zpívá Cantate Domino

25. 3. Velký pátek

9:00 BK Jiří Gruber VP	9:00 BD Malý, Vítek VP
16:30 Rch ekumenické	17:45 BD Jaroslav Vítek VP
19:00 ČK Jiří Gruber VP	<i>zpívá Cantate Domino</i>

27. 3. Boží hod velikonoční

8:30 BD Olga Tydlitátová VP	9:00 BD Jiří Malý VP
10:00 ČK Olga Tydlitátová VP	10:00 Kuř Jaroslav Vítek VP
14:15 Rch Olga Tydlitátová VP	13:45 Tiš Jaroslav Vítek VP

28. 3. Velikonoční pondělí

9:00 BK Jan Pokorný	9:00 BD Romana Špačková
---------------------	-------------------------

3. 4. První neděle po velikonočních

8:30 BK Jiří Gruber	9:00 BD Jaroslav Vítek
10:00 ČK Jiří Gruber	10:00 Kuř Jiří Malý
14:15 Rch Jiří Šimsa	13:45 Tiš Jaroslav Vítek
19:30 ČK Jiří Gruber, <i>nešpory</i>	

LEGENDA

BK Betlémský kostel	BD Blahoslavův dům
ČK Červený kostel	Kuř Kuřim
Rch Rychmanov	Tiš Tišnov

SETKÁVÁNÍ

ročník VII.

březen 2005

číslo 3

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK